De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-7001

C 224

41. årgang

17. juli 1998

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer | Indhold | Side

I *Meddelelser*

Rådet

98/C 224/01 Rådets resolution af 22. juni 1998 om styrkelse af synergien mellem Den Europæiske Rumorganisation og Det Europæiske Fællesskab 1

Kommissionen

98/C 224/02 Ecu 3

98/C 224/03 Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag IV/JV.4 — Orange/VIAG) (1) 4

98/C 224/04 Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser på udvalgets 50. møde den 24. oktober 1997 vedrørende det foreløbige udkast til beslutning i sag IV/M.942 — VEBA/Degussa (1) 5

98/C 224/05 Statsstøtte — C 58/97 (ex NN 135/96) — Tyskland (1) 6

II *Forberedende retsakter*

Kommissionen

98/C 224/06 Forslag til Rådets forordning (EF) om den agromonetære ordning for euroen 15

98/C 224/07 Forslag til Rådets forordning (EF) om overgangsforanstaltninger for euroens indførelse i den fælles landbrugspolitik 22

DA

(1) EØS-relevant tekst

I

(Meddelelser)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

af 22. juni 1998

om styrkelse af synergien mellem Den Europæiske Rumorganisation og Det Europæiske Fællesskab

(98/C 224/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM HENVISER til udviklingen inden for rumforskning og rumteknologi og anvendelsen heraf;

SOM UNDERSTREGER, at rumteknologierne åbner nye markeder og derved øger den økonomiske værdi af rumaktiviteter, samtidig med at deres politiske, kulturelle og sociale betydning fortsat er en dominerende faktor;

SOM ERKENDER, at sådanne rumteknologier understøtter den politik, der føres på miljø-, informationssamfunds- og transportområdet, og bidrager til at skabe nye jobmuligheder og højere livskvalitet;

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den internationale konkurrence øges, og at europæisk industri må stilles på lige fod med internationale konkurrenter;

SOM FREMHÆVER de resultater, der allerede er nået inden for videnskab, løfteraketter, satellitapplikationer og rumflyvning med mennesker;

SOM ANERKENDER de fremskridt, der allerede er gjort i samarbejdet mellem en række forskellige aktører i den europæiske rumsektor, herunder især Den Europæiske Rumorganisation (ESA), Det Europæiske Fællesskab (Fællesskabet), de nationale rumfartsmyndigheder, industrien, forskningssamfundet og operatørerne, og det udbytte, sådant fremskridt i samarbejdet kan give europæiske brugere og europæisk industri;

SOM ERKENDER, at et sådant samarbejde bør bygge på komplementaritet mellem ESA's interesser (ESA's ansvarsområde omfatter især udarbejdelse og gennemførelse af en langsigtet europæisk rumpolitik, aktiviteter og programmer på rumområdet og en industripolitik, der modsvarer organisationens program) og Fællesskabets interesser (Fællesskabet har kompetence på retlige, økonomiske og samfundsmæssige områder, der har indflydelse på reguleringen af rumfartsrelaterede markeder) med hensyn til Fællesskabets politik angående miljø, transport og informationssamfundet, som vil drage nytte af anvendelsen af rumsystemer;

SOM ER AF DEN OPFATTELSE, at dette samarbejde vil tilskynde europæisk industri til at investere i rumprojekter med forretningsmæssige muligheder;

SOM NOTERER SIG Kommissionens meddelelse om rumpolitik og Europa-Parlamentets dertil knyttede beslutning fra den 13. januar 1998 ([1]), samt Kommissionens initiativ til at udarbejde konkrete handlingsplaner i visse rumsektorer og de dertil knyttede konklusioner fra Rådet for Den Europæiske Union af 22. september 1997, 27. juni 1997 og 17. marts 1998;

SOM HENVISER til Rådets fælles holdning (EF) nr. 31/98 ([2]) vedrørende femte rammeprogram, der giver mulighed for i særprogrammerne at samordne rumteknologirelaterede applikationer;

SOM MINDER OM det frugtbare samarbejde, der i årenes løb er udviklet mellem ESA og Fællesskabet;

([1]) EFT C 34 af 2.2.1998, s. 27.
([2]) EFT C 178 af 10.6.1998, s. 49.

SOM ER OVERBEVIST OM, at Europa har behov for en fælles vision og en fælles referenceramme, som kan give de ovenfor nævnte forskellige aktører i rumsektoren mulighed for at samordne deres indsats;

SOM NOTERER SIG, at ESA-medlemsstaternes ministre med ansvar for rumaktiviteter under højtideligholdelsen af 25-året for den europæiske rumkonference, der blev indledt i 1973, den 23. juni 1998 vil fremhæve betydningen af, at synergien mellem ESA og Fællesskabet styrkes;

1. ER ENIGT OM, at der er behov for yderligere at styrke synergien og øge komplementariteten mellem Fællesskabet og ESA under hensyntagen til deres respektive kompetenceområder for at øge effektiviteten af statslige investeringer i rumsystemer og teknologier til gavn for brugere, industri og de relevante europæiske politikker;

2. UNDERSTREGER, at dette mål vil blive forfulgt aktivt, især inden for applikationer, der bygger på rumteknologi og -systemer, som Kommissionen har udarbejdet eller agter at udarbejde en handlingsplan for, dvs. telekommunikation, navigation og jordobservation;

3. ER ENIGT OM på disse områder at tage størst muligt hensyn til interesserne hos de stater, der er medlemmer af ESA, men ikke af Fællesskabet, og om at opfordre ESA til at tage tilsvarende hensyn til interesserne hos de stater, der er medlemmer af Fællesskabet, men ikke af ESA, og at gøre alt hvad de kan for at sikre, at disse stater ikke stilles ringere end stater, der er medlemmer af begge organisationer;

4. OPFORDRER Kommissionen til inden for de ovennævnte rumapplikationer at inddrage ESA i fastlæggelse, ændring og gennemførelse af aktioner og planer og i sin dialog med andre aktører i rumsektoren, for at maksimere ESA's og Fællesskabets udbytte til støtte for alle medlemsstaters målsætninger på rumområdet;

5. TILSKYNDER Kommissionen til at begynde at træffe praktiske foranstaltninger til fremme af synergien mellem ESA's og Fællesskabets aktiviteter, idet unødvendigt dobbeltarbejde bør undgås, og indsatsen samles om de ovenfor nævnte specifikke anvendelsesområder;

6. OPFORDRER Kommissionen til at tage initiativer med henblik på at opnå de nødvendige vedtagelser i Rådet.

KOMMISSIONEN

ECU [1]

16. juli 1998

(98/C 224/02)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	40,6476	Finske mark	5,99204
Danske kroner	7,50958	Svenske kroner	8,75178
Tyske mark	1,97106	Pund sterling	0,672367
Græske drakmer	328,375	US-dollars	1,10134
Spanske pesetas	167,271	Canadiske dollars	1,63824
Franske francs	6,60813	Yen	153,218
Irske pund	0,784093	Schweizerfrancs	1,65696
Italienske lire	1943,51	Norske kroner	8,32996
Nederlandske gylden	2,22206	Islandske kroner	78,4703
Østrigske schilling	13,8669	Australske dollars	1,74594
Portugisiske escudos	201,666	Newzealandske dollars	2,08508
		Sydafrikanske rand	6,75120

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

— kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles

— angiv eget kendeord

— skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren

— afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har desuden en telefax (kaldenr. 296 10 97 og 296 60 11) med automatisk svarfunktion, der giver dagsaktuelle oplysninger om de gældende omregningskurser inden for den fælles landbrugspolitik.

---

[1] Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT L 379 af 30.12.1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT L 189 af 4.7.1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT L 349 af 23.12.1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT L 311 af 30.10.1981, s. 1).

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag IV/JV.4 — Orange/VIAG)

(98/C 224/03)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 10. juli 1998 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ([2]), en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomhederne Orange Overseas Holding Limited og VIAG AG etablerer, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning joint venture-selskabet Orange Communications SA.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

— Orange Overseas Holding Limited: telekommunikationsvirksomhed

— VIAG AG: telekommunikationsvirksomhed, energi, kemiske produkter, emballage og logistik

— Orange Communications SA: telekommunikationsvirksomhed.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/JV.4 — Orange/VIAG kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Direktorat B — Information, Kommunikation og Multimedier
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

([1]) EFT L 395 af 30.12.1989. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.
([2]) EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

UDTALELSE

afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser på udvalgets 50. møde den 24. oktober 1997 vedrørende det foreløbige udkast til beslutning i sag IV/M.942 — VEBA/Degussa

(98/C 224/04)

(EØS-relevant tekst)

1. Udvalget mener, at transaktionen udgør en fusionaf fællesskabsdimension som omhandlet i fusionsforordningens artikel 1 og artikel 3, stk. 1, litra b).

2. Udvalget er enig med Kommissionen i dens definition af de relevante produktmarkeder og de geografiske markeder i udkastet til beslutning.

3. Et flertal i udvalget er enig med Kommissionen i, at den oprindeligt anmeldte fusion ville have skabt en fælles dominerende stilling for VEBA/Degussa på markedet for pyrogen silica i Europa. Et mindretal i udvalget er af den opfattelse, at den ville have skabt en enedominerende stilling for VEBA/Degussa, mens der hos at andet mindretal hersker tvivl med hensyn til forordningens anvendelighed på fælles dominerende stillinger — en tvivl, der først vil blive afklaret med EF-Domstolens dom i sagen vedrørende Kali/MDK.

4. Et flertal i udvalget er af den opfattelse, at den retlige adskillelse mellem VEBA og joint venture-selskabet Cabot/Hüls løser det i punkt 3 nævnte problem. Et mindretal undlader at tage stilling til dette spørgsmål.

5. Et flertal i udvalget er enig med Kommissionen i, at transaktionen er forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen, forudsat at parterne i fuldt omfang overholder de betingelser og forpligtelser, der er redegjort for i udkastet til beslutning. Et mindretal undlader at tage stilling til dette spørgsmål.

6. Udvalget anbefaler, at denne udtalelse offentliggøres.

STATSSTØTTE

C 58/97 (ex NN 135/96)

Tyskland

(98/C 224/05)

(EØS-relevant tekst)

(Artikel 92, 93 og 94 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, rettet til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter, vedrørende støtte, som den tyske regering har ydet til Spindelfabrik Hartha GmbH i Sachsen

Ved nedennævnte skrivelse har Kommissionen underrettet den tyske regering om sin beslutning om at indlede proceduren i artikel 93, stk. 2.

»1. **PROCEDUREMÆSSIGE ASPEKTER**

Ved brev af 25. november 1996 anmeldte den tyske regering en støtte til Spindelfabrik Hartha GmbH (Hartha) i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3. Ved breve af 13. december 1996 og 4. marts 1997 udbad Kommissionen sig yderligere oplysninger, som blev fremsendt med breve af 29. januar 1997, 6. marts 1997 og 27. marts 1997. Da støtten allerede blev ydet, før den var anmeldt, var der tale om et brud på EF-traktaten artikel 93, stk. 3. Sagen blev derfor registreret som en NN-sag.

Den 6. juni erfarede Kommissionen, at virksomheden ville anmelde konkurs, hvilket allerede var sket den 5. juni 1997. Sagen blev drøftet med repræsentanter fra de tyske myndigheder den 30. juni og den 2. juli 1997 i forbindelse med et møde i Berlin.

2. **SAGSFREMSTILLING**

2.1. **Beskrivelse af Spindelfabrik Hartha GmbH**

Harthas aktiviteter omfatter fremstilling af forskellige typer spindler (rullelejespindler, GTI-højproduktionsspindler), spindler til bomuldshøstere, undervalser og skiftesystemer samt modernisering af ringspindemaskiner og forspindemaskiner.

Hartha blev grundlagt i 1888 og har fremstillet spindler siden 1909. Efter anden verdenskrig blev virksomheden moderniseret og begyndte at producere bundvalser. I DDR-tiden beskæftigede virksomheden 675 ansatte og 200 straffefanger.

Med købekontrakt af 6. november 1992 blev Hartha solgt til Frocatec Elektronik & Konstruktion Beteiligungsgesellschaft mbH. Frocatec har fire parthavere, og virksomheden har seks ansatte. Frocatec er en SMV i henhold til Fællesskabets retningslinjer. Al støtte, som er ydet i forbindelse med privatiseringen var omfattet af Treuhandanstalts (THA) støtteordning og lå inden for denne ordnings maksimumbeløb.

Hidtidig støtte under Treuhandanstalts støtteordning	
Overtagelse af gammel gæld	9,418 mio. DEM
Långaranti En del af lånet, 4,994 mio. DEM plus renter på 723 000 DEM (= 5,717 mio. DEM), blev indfriet den 27.5.1993. Resten af lånet, 530 000 DEM plus renter på 203 000 DEM (= 733 000 DEM), indfries i 1996.	5,524 mio. DEM

Arbejdsløsheden i det område, hvor virksomheden er beliggende, er på 17,6 %. Hertil kommer 8,2 % ansatte på det sekundære arbejdsmarked (jobskabelsesforanstaltninger).

Virksomheden har reduceret arbejdsstyrken fra 675 i 1989 til 173 i 1996.

Hartha afsætter 52 % af sin produktion på det tyske marked og 48 % på markeder uden for EU.

2.2. **Beskrivelse af omstruktureringen**

2.2.1. *Udvikling siden privatiseringen*

I perioden fra 1992-1994 gik Hartha fra en svag position, med en årlig omsætning på 5,7 mio. DEM, direkte tab på 5,5 mio. DEM og kun én storkunde, til en etableret virksomhed, med en årlig omsætning på 23 mio. DEM, direkte tab på kun 870 000 DEM og fem storkunder.

(i 1 000 DEM)

	1992	1993	1994	1995
Omsætning	4 826	17 201	23 237	18 074
Materialeudgifter	2 791	9 610	10 443	10 344
Personaleudgifter	5 648	7 569	8 459	8 358
Driftsresultat (efter skat)	— 9 760	— 2 835	— 69	— 7 775
Årsresultat	— 2 558	— 2 635	49	— 7 775

I 1994 nåede virksomheden balancepunktet og gav et lille overskud. Men i 1995 løb virksomheden ind i problemer af følgende årsager:

— Investorerne overtog Hartha med en gæld på 1,9798 mio. DEM

— I 1995 bortfaldt en stor ordre. Den tabte omsætning modsvaredes ikke af en reduktion af de faste omkostninger.

— Aftalen mellem virksomhedens bestyrelse og fagforeningerne om lønstigninger på grundlag af virksomhedens resultat blev ikke overholdt.

— Virksomhedens finansielle stilling var uklar. Det befandt sig derfor i en usikker markedsposition og kunne ikke sikre sig ordrer.

— På grund af østmarkedernes bortfald var Hartha nødt til at finde nye markeder. Efter privatiseringen måtte firmaet ikke alene omstruktureres, men var også nødt til at opbygge nye salgs-/distributionssystemer på nye markeder. Dette vanskeliggjorde virksomhedens operationelle nystart.

— Allerede i perioden 1993-1996 brugte Hartha 9,7 mio. DEM til investeringer. Disse udgifter vil først føre til overskud på langt sigt.

— Virksomheden investerede i F&U-aktiviteter (400 000 DEM i 1995). Siden 1993 har virksomheden anmeldt otte patenter. Også disse udgifter vil først føre til overskud på langt sigt.

Disse ting medførte finansieringsproblemer for Hartha i 1995. Produktionen af spindler til bomuldshøstere måtte derfor standses flere gange.

2.2.2. *Overblik over omstruktureringsplanen*

Omstruktureringsplanen blev godkendt den 28. juni 1996 af styrelsen for Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS), der er et uafhængigt ekspertudvalg. Udvalget nåede frem til en positiv vurdering af udviklingen hos Spindelfabrik Hartha GmbH.

Omstruktureringsplanen omfatter følgende punkter:

1. Optimering af produktionen ved hjælp af forbedrede processer

   Til dette formål indføres en ny produktionsstruktur. Individuelle arbejdspladser rationaliseres og automatiseres. Holdarbejdet styrkes. Et overbelastet anlæg erstattes af nye anlæg.

   Denne foranstaltning blev påbegyndt i september 1996 og forventedes afsluttet i slutningen af marts 1997.

2. Indførelse og anvendelse af datamatintegreret produktion (CIM)

   Kapacitets- og ordresituationen skal undersøges med henblik på at muliggøre en bedre planlægning af produktionen. Denne foranstaltning påbegyndtes i december 1996.

3. Indførelse af andre CIM-komponenter og CAD/CAM-systemer.

   Disse foranstaltninger skal føre til en mere effektiv udnyttelse af materialer og kapacitet. Indførelsen påbegyndtes i december 1996.

4. Optimering af (andre) administrative processer via forbedret kontrol og anvendelse af EDB-værktøjer

   Disse foranstaltninger blev indført i perioden oktober til december 1996.

5. Optimering af produkter via forenkling og reduktion af produktionsenheder

   Spindelenhederne modulariseres og standardiseres med henblik på at reducere antallet af varianter og sænke omkostningerne. Hartha har til hensigt at rationalisere produktionen ved at indskrænke produktionsområderne, f.eks. ved at koncentrere indsatsen på produktion af GTI-højproduktionsspindler.

6. Reducering af de faste personaleomkostninger via outsourcing

   Der opnås besparelser på montage-, vedligeholdelses- og reparationsomkostninger.

7. Investeringer i nye maskiner og F&U-aktiviteter

Disse foranstaltninger påbegyndtes i november 1996 og skal være afsluttet i december 1997.

2.2.3. *Overblik over omstruktureringsudgifterne*

Lønrestancer	1,0 mio. DEM
Andre forpligtelser	1,0 mio. DEM
Investeringer	1,8 mio. DEM
Finansiering af direkte tab i 1996	2,5 mio. DEM
Nedbringelse af gæld til leverandører	1,8 mio. DEM
Indfrielse af gæld (lån til investeringer)	0,5 mio. DEM
Opbygning af kreditbeholdning	0,7 mio. DEM
I alt	9,3 mio. DEM

2.2.4. *Overblik over økonomiske forpligtelser*

I et samarbejde mellem en række kreditorer blev der udarbejdet følgende finansieringsplan for Hartha, som skulle understøtte omstruktureringsprocessen og forhindre en konkurs. De finansielle dele af saneringsplanen er som følger:

BvS	Tilskud (18.9.1996)	1 750 000 DEM
BvS	Lån (1.7.1996—31.12.1999) rente: 5,75 % p. a.	1 000 000 DEM
MGB Sachsen	Andel fra konsolideringsfond	3 000 000 DEM
Dresdner Bank	Lån sikret med 50 % tabskaution fra SAB	1 250 000 DEM
Kreissparkasse Döbeln	Lån sikret med 50 % tabskaution fra SAB	1 250 000 DEM
Hartha: ledelse	Afkald på løn	100 000 DEM
Hartha: personale	Afkald på løn	450 000 DEM
Hartha: aktionærer	Kontant indskud	250 000 DEM
Hartha: medarbejdere	Lån	250 000 DEM
	I alt	9 300 000 DEM

2.2.5. *Beskrivelse af de midlertidige foranstaltninger*

I perioden før der blev indledt et samarbejde blandt kreditorerne, stod Hartha over for en betalingsstandsning. Virksomheden modtog derfor et lån på 1 mio. DEM fra Sächsische Aufbaubank (SAB). Lånet blev anvendt til betaling af leverancer og lønninger. Lånet blev givet rentefrit frem til 31. december 1996. Virksomheden tilbagebetalte lånet den 1. november 1996.

2.2.6. *Yderligere foranstaltninger (uden direkte forbindelse til omstruktureringen)*

BvS	Indfrielse af et lån plus renter garanteret af BvS (se punkt 2.1)	733 000 DEM
BvS	Udsættelse af betaling af inddrevne fordringer i forbindelse med gældsoverdragelse til 30. juni 1997 med en rentesats svarende til diskontoen plus 4 %	250 000 DEM
Aktionærer	Konvertering af aktionærlån til egenkapital	3 500 000 DEM

— For så vidt angår indfrielse af lånet kan det konstateres, at garantien blev givet samtidig med privatiseringen. Den var givet på baggrund af Kommissionens beslutning vedrørende Treuhandanstalt ([1]). På nuværende tidspunkt kan en støtteintensitet på 100 % anses for at have været omfattet af THA's ordninger, eftersom garantien blev givet, da virksomheden allerede var i vanskeligheder. Følgelig kan støtteintensiteten nu anses for at være 100 %, og indfrielsen kan ikke anses for at være yderligere støtte, da den allerede fuldt ud er regnet som støtte. I 1993 blev der indfriet 4,994 mio. DEM plus renter på 723 000 DEM (se punkt 2.1). Garantien samt indfrielsen var omfattet af Treuhandanstalts støtteordninger. BvS ønsker nu at indfri resten, nemlig 530 000 DEM plus 233 000 DEM i renter.

— For så vidt angår udsættelsen af betalinger, skal det bemærkes, at Hartha i henhold til privatiseringsaftalen på grund af gældsoverdragelse skulle inddrive fordringer på BvS' vegne og lede pengene videre til BvS. Den 31. marts 1995 skulle virksomheden have betalt 250 000 DEM til BvS. På daværende tidspunkt kunne virksomheden ikke betale på grund af likviditetsproblemer. Fristen blev derfor forlænget til den 30. juni 1997. Siden 1. april 1995 har rentesatsen været 4 % over diskontoen.

2.2.7. *Økonomisk udvikling i henhold til omstruktureringsplanen*

(i 1 000 DEM)

	1996	1997	1998
Omsætning	23 004	33 090	35 713
Personaleudgifter	9 085	8 045	8 538
Materialeudgifter	11 751	16 707	18 436
Driftsresultat (efter skat)	— 3 667	1 376	1 788
Årets resultat	— 607	2 702	1 788

([1]) Statsstøttesager NN 108/91, E 15/92 og N 768/94.

3. **PRODUKTER OG MARKEDER**

På markedet for tekstilmaskiner er der efter en nedgang i EU-produktionen i 1993 generelt en positiv tendens, som skyldes en stigende eksport til lande uden for EU (+ 19 %). Der ventes produktionsstigninger frem til år 2000 ([2]). Markedet for tekstilmaskiner i Tyskland udgjorde 7,7 mia. DEM i 1993; markedet for spindler var på 1,9 mia. DEM.

Harthas aktiviteter omfatter fremstilling af forskellige typer spindler (rullelejespindler, GTI-højproduktionsspindler), spindler til bomuldshøstere, undervalser og skiftesystemer samt modernisering af ringspindemaskiner og forspindemaskiner.

Det er et meget specialiseret marked. Der findes ingen producenter af bomuldshøstere i EU, og Hartha er den eneste underleverandør i EU.

Det lader til at markedet for spindler var svagt i begyndelsen af 1997, og at salget faldt kraftigt. Der foreligger dog endnu ingen undersøgelse af hele markedet, som kan bekræfte denne afmatning.

Den reelle produktionskapacitet for spindler ligger på 930 000 stk. årligt; for undervalser er det 240 000 stk. årligt og for spindler til bomuldshøstere 2 900 000 stk. årligt. Siden 1990 er produktionen af overvalser og ballonspindler indstillet.

Produktionen af spindler vil ligge på mellem 850 000 og 900 000 stk. åligt, og produktionen af spindler til bomuldshøstere på 2 200 000 stk. årligt.

4. **VURDERING**

4.1. **Støttens omfang**

Delstaten Sachsen deltager med 3 mio. DEM fra konsolideringsfonden. Denne deltagelse finder sted inden for rammerne af støtteordning N 117/95, som blev anmeldt til og godkendt af Kommissionen (brev af 5. maj 1995, SG(95) D/5783). Deltagelsen løber til 30. september 2001. 98 % af beløbet udbetales. Virksomheden betaler 2 % årligt i renter og yderligere 7 %, så snart den kører med overskud. Støtten blev tilsagt den 4. oktober 1996. En godkendelse af ordningen er afhængig af gennemførelsen af en omstruktureringsplan, som skal genskabe den pågældende virksomheds rentabilitet. Eftersom virksomheden har anmeldt konkurs, har Kommissionen alvorlige tvivl om, hvorvidt omstruktureringsplanen hvilede på et realistisk grundlag, og hvorvidt støtten derfor kan anses for godkendt.

Sächsische Aufbaubank bidrager med en 50 % garanti på 1,25 mio. DEM. Garantien blev ydet i henhold til støtteordning N 73/93, E 16/94, som blev anmeldt til Kommissionen og godkendt den 7. juni 1993. Gebyret for garantien er på 1 % af garantisummen samt 1 % årligt af det værdiansatte beløb. Garantien løber indtil 30. august 1998. En godkendelse af ordningen forudsætter gennemførelsen af en omstruktureringsplan, som skal sandsynliggøre, at den pågældende virksomheds rentabilitet kan genoprettes. Omstruktureringsplanen var dog for svag til at sikre Harthas rentabilitet. Eftersom virksomheden har anmeldt konkurs, har Kommissionen alvorlige tvivl om, hvorvidt omstruktureringsplanen gik ud fra realistiske forudsætninger, og hvorvidt støtten derfor kan anses for godkendt.

Udsættelsen af betalinger kan ikke betragtes som statsstøtte. I denne forbindelse har BvS handlet som en privat investor ville gøre. Eftersom virksomheden havde likviditetsvanskeligheder, medførte en forlængelse af fristen, ar der er større sandsynlighed for, at fordringen tilbagebetales. Rentesatsen ligger 4 % over markedsrenten.

For så vidt angår indfrielse af lånet, kan det konstateres, at garantien blev givet samtidig med privatiseringen. Den var givet på baggrund af Kommissionens beslutninger vedrørende Treuhandanstalts støtteordninger, som er anmeldt til Kommissionen og godkendt af denne. På nuværende tidspunkt kan en støtteintensitet på 100 % anses for at have været omfattet af THA's ordninger, eftersom garantien blev givet, da virksomheden allerede var i vanskeligheder ([3]). Følgelig kan støtteintensiteten nu anses for at være 100 %, og indfrielsen kan ikke anses for at være yderligere støtte, da den allerede fuldt ud er regnet som støtte. Kommissionen ser derfor ingen grund til at vurdere støttens forenelighed igen.

Hartha modtog den 19. juni 1996 et lån på 1 mio. DEM fra Sächsische Aufbaubank. Dette lån blev an-

([2]) Se Panorama of EU Industries 1997, kapitel 13 og 49.

([3]) Statsstøttesager NN 108/91, E 15/92 og N 768/94.

vendt til at betale leverancer og lønninger. Lånet blev givet rentefrit frem til 31. december 1996. Virksomheden tilbagebetalte lånet den 1. november 1996. Dette lån medførte rentebesparelser på ca. 28 000 DEM for virksomheden. Dette beløb kan anses for at være støtte i henhold til EF-traktaten. Det rentefrie lån var ikke del af en støtteordning, som var anmeldt til og godkendt af Kommissionen. Støtten skulle have været anmeldt individuelt til Kommissionen. Tyskland har derfor ikke overholdt sin forpligtelse i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, idet støtten blev ydet, før Kommissionens godkendelse forelå. Formelt er støtten derfor ulovlig.

Støtten fra BvS, et tilskud på 1,75 mio. DEM og et lån på 1 mio. DEM, er ikke ydet på grundlag af en støtteordning, som er anmeldt til og godkendt af Kommissionen. Støtten skulle have været anmeldt individuelt til Kommissionen. Tyskland har derfor ikke overholdt sin forpligtelse i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, idet støtten blev ydet, før Kommissionens godkendelse forelå. Formelt er støtten derfor ulovlig.

EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, vedrører statsstøtte, som via begunstigelse af visse virksomheder eller produktioner fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene mellem medlemsstaterne. Det er formodentlig kun støtten til spindler til bomuldhøstere, som ikke medfører en fordrejning af konkurrencevilkårene, da der på dette marked åbenbart ikke findes nogen konkurrence i EU. Hartha er den eneste virksomhed i Europa, som producerer spindler til bomuldshøstere.

Den støtte, som den tyske regering har ydet, begunstiger spindelfabrikken Hartha. Som nævnt (se punkt 3) hersker der konkurrence på dele af det pågældende marked. Støtten kan dog ikke opdeles i en del, som påvirker markedet, og en del, som ikke påvirker markedet. Man kan derfor gå ud fra, at markedsvilkårene for konkurrenterne ændrer sig. Støtten kan forbedre virksomhedens markedsposition, og dermed forringe markedspositionen for virksomhedens konkurrenter fra andre EU-medlemsstater.

Denne styrkelse af virksomhedens position i forhold til andre virksomheder i handelen mellem medlemsstaterne må anses for at påvirke samhandelen. EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, finder derfor anvendelse. Principielt er støtten derfor uforenelig med fællesmarkedet.

4.2. **Undtagelsesbestemmelser**

Kommissionen skal også vurdere, om støtten grundlæggende er uforenelig med fællesmarkedet, og især om den falder ind under en af de undtagelsesbestemmelser, der er angivet i EF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3.

I sagen om Spindelfabrik Hartha tager Kommissionen hensyn til, at virksomheden ligger i et område, som er omfattet af EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a). De nye tyske delstater hører til de støtteberettigede områder i henhold til artikel 92, stk. 3 litra a), hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse. Arbejdsløsheden for det pågældende område ligger på 25,8 % og er dermed meget højere end gennemsnittet i Fællesskabet, hvor den er på 10,8 %.

De foranstaltninger, der er gennemført til fordel for Hartha, skal først og fremmest ses i lyset af EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c). Støtten overstiger det niveau, som den tyske regering har fastlagt som nødvendig for at fremme den regionale udvikling, og den er en ad hoc-støtte, som er givet for at hjælpe en kriseramt virksomhed i et støtteberettiget område. Selv om dette ikke udelukker, at støtten kan klassificeres som regionalstøtte, da en omstruktureringsplan kan have en gunstig virkning på regionale udvikling, så vejer omstruktureringsaspektet i sagen om Hartha dog tungere end det regionale aspekt.

I denne sag mener Kommissionen, at det kun er artikel 92, stk. 3, litra c), »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse« i sammenhæng med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 368 af 23.12.1994), der kan finde anvendelse. En sådan støtte kan anses for forenelig med fællesmarkedet. Da Spindelfabrik Hartha har kørt med tab tidligere, kan virksomheden anses for at være en kriseramt virksomhed i henhold til retningslinjerne.

4.3. **Omstruktureringsplanen**

I henhold til punkt 3.2 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder er omstruktureringsstøtte tilladt, hvis der foreligger en omstruktureringsplan, som opfylder følgende krav:

a) Omstruktureringen skal genskabe den pågældende virksomheds rentabilitet på langt sigt

b) konkurrencefordrejende virkninger af støtte bør forhindres

c) støttens størrelse og intensitet skal være begrænset til det strengt nødvendige minimum og stå i forhold til de fordele, der forventes

d) sådanne støtteforanstaltninger er betinget af en fuldstændig gennemførelse af omstruktureringsplanen.

GENSKABELSE AF RENTABILITETEN

Omstruktureringsstøtte forudsætter en omstruktureringsplan, som genskaber virksomhedens sundhed og rentabilitet inden for et rimeligt tidsrum.

Kommissionen tvivler på, at planen gik ud fra realistiske forudsætninger. Det gælder især planens forventninger til omsætning, som forudsatte en meget optimistisk markedsudvikling, og som var præget af stor usikkerhed. Det er en kendsgerning, at virksomheden har anmeldt konkurs. Virksomhedens rentabilitet blev ikke genoprettet, og Kommissionen nærer derfor stærke tvivl om, hvorvidt den forelagte plan gjorde det muligt at genskabe rentabiliteten. Kommissionen indleder derfor proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2.

KONKURRENCEFORDREJENDE VIRKNINGER

Omstruktureringen skal omfatte foranstaltninger, som i videst muligt omfang opvejer eventuelle skadelige virkninger for konkurrenter.

I henhold til investeringsaftalen var virksomheden forpligtet til at gennemføre investeringer på 15 mio. DEM. Denne forpligtelse er af BvS nu reduceret til 10 mio. DEM. Dette kan ikke anses for at være støtte: forpligtelsen blev medtaget i privatiseringsaftalen efter forudgående forhandlinger som et tegn på god vilje, men er ikke en reel betingelse. Nu, mere end fem år efter privatiseringen sker reduktionen. Det drejer sig her om en tilpasning til de faktiske økonomiske forhold. Det er sandsynligt, at en fastholdelse af investeringen ville fordreje konkurrencevilkårene mere end en reduktion, som begrænser fordrejningen af konkurrencevilkårene uden at tilføre virksomheden yderligere likviditet.

Hartha har allerede lukket to urentable produktionssteder. Da der ikke foregår nogen handel mellem medlemsstaterne med spindler til bomuldshøstere, er der ikke tale om en fordrejning af konkurrencevilkårene for sådanne produkter. Markedet for spindler er gået tilbage i de seneste måneder. I betragtning af Harthas lille markedsandel er det ikke sandsynligt, at støtten har haft konkurrencefordrejende virkninger, selv om det ikke kan udelukkes. Som led i proceduren i henhold til artikel 93, stk. 2, får konkurrenterne lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger. Kommissionen er ikke sikker på, hvorvidt en reduktion af kapaciteten ville have været nødvendig på grund af overkapacitet på det pågældende marked.

STØTTEN I FORHOLD TIL OMSTRUKTURERINGSUDGIFTER OG FORVENTEDE FORDELE

I sagen om Spindelfabrik Hartha er ydelsen af kontante midler begrænset til finansieringen af investeringer på 1,8 mio. DEM. Det var tanken, at dette beløb først og fremmest skulle anvendes til indførelse af nye datamatintegrerede systemer, nye maskiner og til yderligere F&U-aktiviteter. Desuden anvendes midlerne til indfrielse af gamle forpligtelser. Kommissionen er i tvivl om disse gamle forpligtelser og beder derfor den tyske regering redegøre for disse.

Finansieringen af omstruktureringsudgifterne skal ske via en garanti på 1,25 mio. DEM, et indskud på 3 mio. DEM samt et lån og et tilskud fra BvS på henholdsvis 1 mio. DEM og 1,75 mio. DEM. Hertil kommer indfrielsen af lånet på 733 000 DEM og de sparede renter på 28 000 DEM.

Private banker ydede et lån uden kaution på 1,25 mio. DEM, et aktionærlån på 3,5 mio. DEM blev

konverteret til egenkapital, personalet og ledelsen gav afkald på lønninger på 550 000 DEM, aktionærerne deltog med et indskud på 250 000 DEM, og medarbejderne også med et lån på 250 000 DEM. Investorernes og personalets indskud var betydelige og udgør et tilstrækkeligt bidrag i henhold til rammebestemmelserne.

GENNEMFØRELSE AF OMSTRUKTURERINGSPLANEN

Firmaet var forpligtet til ar gennemføre planen, og den tyske regering lovede at berette om omstruktureringen. Den tyske regering opfordres til at berette om, hvorvidt omstruktureringsplanen allerede var gennemført, og hvilke dele af den der endnu ikke var gennemført, da virksomheden gik konkurs.

Ved vurderingen af støtten har Kommissionen taget med i betragtningerne, at Spindelfabrik Hartha GmbH ikke var i stand til at genoprette sin rentabilitet, og at en konkurrencefordrejende virkning af støtten ikke kan udelukkes. Kommissionen har derfor besluttet at indlede proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, vedrørende ovennævnte støtte til Spindelfabrik Hartha GmbH.

Som et led i proceduren opfordrer Kommissionen den tyske regering til inden en måned efter datoen for nærværende skrivelse at fremsende sine bemærkninger om støtten samt formålstjenlige oplysninger om virksomhedens konkurs. Kommissionen ønsker navnlig at modtage mere detaljerede oplysninger om, hvilken analyse der lå til grund for virksomhedens afsætningsprognoser, årsagerne til begivenhedernes forløb, gennemførelsen af omstruktureringsplanen og grundene til virksomhedens konkurserklæring, om indledelse af konkursproceduren, om virksomheden har standset produktionen, og hvilke krav der er anmeldt (eller opgivet) mod konkursboet. Udtræder virksomheden af markedet eller tilstræber man en løsning, hvor produktionen videreføres?

Kommissionen gør opmærksom på, at artikel 93, stk. 3, har opsættende virkning og henviser til meddelelsen, der blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 318/3 af 24. november 1983, hvori det blev indskærpet, at enhver støtte, der ydes ulovligt, dvs. uden forudgående anmeldelse eller inden Kommissionen har truffet sin endelige beslutning inden for rammerne af den i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, omhandlede procedure, vil kunne kræves tilbagebetalt. Det synes derfor hensigtsmæssigt at anmelde eventuelle tilbagebetalinger som et (betinget) krav mod konkursboet.

En ophævelse af støtten medfører en tilbagebetaling af støtten i overensstemmelse med de procedurer og bestemmelser, der er fastsat i den pågældende medlemsstats lovgivning, herunder navnlig dem, der vedrører betaling af renter, som beregnes fra datoen for støttens udbetaling med den referencesats, der anvendes ved beregning af renter for regionale støtteordninger i den pågældende medlemsstat. Denne foranstaltning anses for nødvendig for at genoprette den tidligere situation og for at ophæve alle de økonomiske fordele, som den støttemodtagende virksomhed uretmæssigt har nydt godt af siden datoen for støttens udbetaling.

Kommissionen skal hermed anmode den tyske regering om straks at underrette den støttemodtagende virksomhed om iværksættelsen af proceduren og om forpligtelsen til eventuelt at tilbagebetale den uberettigede støtte.

Kommissionen oplyser hermed den tyske regering om, at den vil offentliggøre nærværende skrivelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og i EØS-supplementet til *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, således at de andre medlemsstater, de EFTA-lande, som er med i EØS, og andre interesserede parter kan fremsætte deres bemærkninger vedrørende de omhandlede støtteforanstaltninger.«

Kommissionen anmoder de øvrige medlemsstater og andre interesserede om at fremsætte deres bemærkninger til de omhandlede foranstaltninger inden en måned fra datoen for denne meddelelse. Bemærkningerne bedes sendt til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Disse bemærkninger vil blive meddelt den tyske regering

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets forordning (EF) om den agromonetære ordning for euroen

(98/C 224/06)

KOM(1998) 367 endelig udg. — 98/0214(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 11. juni 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen [1] er det fastsat, at valutaen for de medlemsstater, der deltager i Den Økonomiske og Monetære Union, fra den 1. januar 1999 skal være euroen; den agromonetære ordning, der er fastlagt i henhold til:

— Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik [2]

— Rådets forordning (EF) nr. 724/97 af 22. april 1997 om foranstaltninger og udligning i forbindelse med væsentlige revalueringer, der påvirker landbrugsindkomsterne [3]

består i det væsentlige i en ordning med særlige landbrugsomregningskurser, der afviger fra de faktiske valutakurser; en sådan ordning er uforenelig med indførelsen af euroen, og der bør derfor fastlægges en agronometær ordning, der er tilpasset denne nye situation;

den nuværende monetære situation, som er præget af moderate afvigelser mellem valutakurserne og landbrugsomregningskurserne, åbner mulighed for at fastlægge en enklere agromonetær ordning, der stemmer bedre overens med de faktiske monetære forhold; de priser og beløb, der er fastsat i euroer i retsakterne under den fælles landbrugspolitik, vil dermed kunne omregnes til de ikke-deltagende medlemsstaters nationale valutaer ved hjælp af de respektive vekselkurser for euroen; en sådan ordning vil desuden indebære den fordel, at der opnås en betydelig forenkling af forvaltningen af den fælles landbrugspolitik;

vekselkursen mellem euroen og den nationale valuta vil kunne ændre sig i den periode, i hvilken en transaktion gennemføres; det må derfor fastlægges, hvilken kurs der gælder for de pågældende beløb; generelt bør der tages hensyn til den begivenhed, ved hvilken det økonomiske mål med den pågældende transaktion nås; den vekselkurs, der skal anvendes, bør derfor være kursen på den dag, hvor nævnte begivenhed er indtruffet; det kan være nødvendigt at præcisere denne udløsende begivenhed eller at afvige herfra under iagttagelse af visse kriterier, blandt andet den hastighed, med hvilken virkningerne af de monetære bevægelser breder sig;

væsentlige revalueringer, der kan påvirke de priser og beløb, der ikke er direkte støtte, kan under visse omstændigheder medføre et fald i landbrugsindkomsterne; det vil derfor være berettiget i forbindelse med revalueringer at åbne mulighed for en midlertidig, aftagende udligningsstøtte, som sideløbende med tilpasningen af landbrugspriserne ydes på en måde, der er forenelig med de almindelige økonomiske regler;

[1] EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

[2] EFT L 387 af 31.12.1992, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 (EFT L 22 af 31.1.1995, s. 1).

[3] EFT L 108 af 25.4.1997, s. 9. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 942/98 (EFT L 132 af 6.5.1998, s. 1).

den indvirkning, som væsentlige revalueringer har på størrelsen i national valuta af visse former for direkte støtte, bør kunne udlignes efter særlige regler, der er tilpasset de pågældende støtteordningers art;

de nærmere regler om finansieringen af udligningsstøtten bør hvile på et princip om, at der ydes bidrag både fra Den Europæiske Union og fra medlemsstaten;

på længere sigt bør landbrugssektoren ligesom de øvrige erhvervssektorer tilpasse sig de faktiske monetære forhold; der bør derfor fastsættes en ophørsdato for ordningen med udligningsstøtte; fastsættelsen af en sådan ophørsdato bidrager til budgetdisciplinens overholdelse;

det vil være rimeligt at fastsætte særlige regler, som gør det muligt at imødegå ekstraordinære situationer, som kan opstå såvel inden for Den Europæiske Union som på verdensmarkedet, og som kræver en øjeblikkelig reaktion for at sikre, at de ordninger, der er fastlagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, kan fungere hensigtsmæssigt;

medlemsstater, der ikke deltager i Den Økonomiske og Monetære Union, bør kunne betale de udgifter, der følger af retsakterne vedrørende en fælles landbrugspolitik, i euro i stedet for i national valuta; det bør derfor sikres, at en sådan mulighed ikke skaber uberettigede fordele for støttemodtagerne eller de betalingspligtige;

der bør åbnes mudlighed for at træffe overgangsforanstaltninger med henblik på at lette indførelsen af den nye agromonetære ordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

a) »retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik«:

— retsakter, der direkte eller indirekte har hjemmel i traktatens artikel 43, med undtagelse af den fælles toldtarif og andre toldforskrifter, som gælder for såvel landbrugsprodukter som industrivarer

— retsakter vedrørende varer, som er fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter og omfattet af særlige handelsordninger

b) »deltagende medlemsstater«: de medlemsstater, der har vedtaget den fælles valuta i overenstemmelse med traktaten

c) »ikke-deltagende medlemsstater«: de medlemsstater, der ikke har vedtaget den fælles valuta

d) »nationale valutaer«: ikke-deltagende medlemsstaters og tredjelandes nationale valutaer

e) »vekselkurs«: den vekselkurs mellem euroen og den nationale valuta på valutamarkedet, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*

f) »væsentlig revaluering«: en situation, hvor det årlige gennemsnit for vekselkursen ligger under den tærskel, der udgøres af den laveste værdi af de gennemsnitlige årlige omregningskurser i de tre foregående år og af vekselkursen pr. 1. januar 1999

g) »den procentdel af en væsentlig revaluering, der anses for væsentlig«: den procent, med hvilken det årlige gennemsnit er revalueret i forhold til den tærskel, der er nævnt under litra f).

Artikel 2

1. De priser og beløb, der fastsættes i retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik, udtrykkes i euro.

2. De betales og opkræves i euro i de deltagende medlemsstater. I de øvrige medlemsstater omregnes de til disses nationale valuta ved hjælp af vekselkursen, og de betales eller opkræves i national valuta, jf. dog artikel 8.

3. For så vidt angår de beløb vedrørende indførsler og de eksportafgifter, som er fastsat i euro ved en retsakt vedrørende den fælles landbrugspolitik, og som af medlemsstaterne skal anvendes i national valuta, er omregningskursen dog udtrykkelig lig med den kurs, der skal anvendes i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92 ([1]).

([1]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

Artikel 3

1. Den udløsende begivenhed for vekselkursen er:

— afslutningen af toldformaliteterne ved henholdsvis indførsel eller udførsel for så vidt angår de beløb, der opkræves eller ydes i forbindelse med samhandelen med tredjelande

— i alle øvrige tilfælde den begivenhed, hvorved det økonomiske mål for den pågældende transaktion nås.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede udløsende begivenhed skal fastlægges nærmere eller ikke kan lægges til grund som følge af særlige forhold i forbindelse med markedsordningen eller det pågældende beløb, fastlægges der en specifik udløsende begivenhed efter proceduren i artikel 9 under hensyntagen til følgende kriterier:

a) faktisk anvendelse af vekselkusændringerne så hurtigt som muligt

b) ensartede udløsende begivenheder for tilsvarende transaktioner under de forskellige markedsordninger

c) indbyrdes overensstemmelse mellem de udløsende begivenheder for de forskellige priser og beløb under en og samme markedsordning

d) muligheden for en effektiv kontrol med anvendelsen af korrekte landbrugsomregningskurser.

Artikel 4

1. For så vidt angår de priser og beløb, der ikke er omfattet af artikel 5, kan medlemsstaterne i tilfælde af en væsentlig revaluering yde landbrugerne en udligningsstøtte. Støtten ydes i tre på hinanden følgende tolvmånedersrater begyndende i marts måned efter den væsentlige revaluering.

Udligningsstøtten kan ikke ydes i form af produktionsafhængige beløb, medmindre der er tale tale om produktionen i en nærmere fastsat forudgående periode. Støtten må ikke tage sigte på eller være afhængig af en produktion efter denne fastsatte periode.

2. Maksimumsbeløbet for den første rate af udligningsstøtten fastlægges efter proceduren i artikel 9 for den berørte medlemsstat som helhed ved at multiplicere den procentdel af den pågældende revaluering, der anses for væsentlig, med det skønsmæssige indkomsttab beregnet i overensstemmelse med punkt 1-3 i bilaget.

3. Dette meksimumsbeløb nedsættes eller annulleres efter omstændighederne under hensyntagen til den konstaterede markedssituation i det år, ved hvis udløb den væsentlige revaluering er blevet konstateret.

4. Der ydes ingen støtte for den del af det i henhold til stk. 2 beregnede beløb, der ikke overstiger 2,6 % af den væsentlige revaluering.

5. Beløbet for anden og tredje støtterate nedsættes i forhold til den foregående rate med mindst en tredjedel af det beløb, der blev ydet for den første rate.

Beløbene for anden og tredje rate af udligningsstøtten nedsættes eller annulleres i forhold til den indvirkning, som udviklingen i vekselkurserne har haft på indkomsterne indtil begyndelsen af måneden før den første måned for den pågældende rate, idet der tages hensyn til den konstaterede markedssituation i samme periode.

6. Den hensyntagen til markedssituationen, der er omhandlet i stk. 3 og stk. 5, andet afsnit, foretages på grundlag af følgende kriterier:

En eller flere sektorer kan give anledning til nedsættelse af beløbet for en eller flere rater, hvis det konstateres:

a) at den gennemsnitlige markedspris for den pågældende medlemsstat i løbet af det år, for hvilket der er konstateret en væsentlig revaluering, eller mellem begyndelsen af den foregående rate og begyndelsen af måneden forud for den første måned i den pågældende rate er større end eller lig med gennemsnittet af markedspriserne i de medlemsstater, hvor der ikke fandt en væsentlig revaluering sted i samme periode; markedspriserne sammenlignes på grundlag af et indeks 100 for prisen i national valuta eller i euro

eller

b) at situationen på datoen for en væsentlig revaluering i forhold til de udløsende begivenheder i den pågældende sektor ikke gør det muligt at konkludere, at nævnte revaluering har haft virkning for hele den pågældende periode.

Ved anvendelse af litra b) beregnes den nedsættelse på mindst en tredjedel, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5, på grundlag af det beløb, der ville være blevet udbetalt for den første rate, hvis litra b) ikke var blevet anvendt.

Disse kriterier kan på grundlag af opnåede erfaringer ændres efter proceduren i artikel 9.

Artikel 5

1. Hvis den vekselkurs, der på dagen for den udløsende begivenhed gælder for:

— en bestemt fast støtte pr. hektar eller pr. storkreaturenhed, eller

— en udligningspræmie pr. moderfår eller ged, eller

— et beløb af strukturel eller miljømæssig art

er lavere end den, der gjaldt forinden, kan den pågældende medlemsstat yde en udligningsstøtte til landbrugerne i tre på hinanden følgende tolvmånedersrater, der begynder på dagen for den udløsende begivenhed.

Udligningsstøtten skal ydes i form af et tillæg til den støtte, de præmier og de beløb, der er omhandlet i første afsnit.

2. Maksimumsbeløbet for første rate af udligningsstøtten fastlægges efter proceduren i artikel 9 for den berørte medlemsstat som helhed i overensstemmelse med punkt 4 i bilaget til denne forordning. Der ydes dog ingen støtte, hvis dette beløb svarer til en revaluering på under 0,5 %.

3. Beløbet for anden og tredje støtterate nedsættes i forhold til den foregående rate med mindst en tredjedel af det beløb, der blev ydet for den første rate.

4. De i stk. 3 omhandlede beløb nedsættes eller annulleres efter omstændighederne i forhold til den indvirkning, som udviklingen i de vekselkurser, der er konstateret den første dag af anden og tredje rate, har haft på indkomsterne.

5. Denne artikel finder ikke anvendelse på beløb, for hvilke en lavere kurs end den nye kurs har været gældende inden for de seneste fireogtyve måneder forud for det tidspunkt, hvor den nye kurs har fået virkning.

Artikel 6

1. Fællesskabets bidrag til finansieringen udgør:

— 50 % af de beløb, der faktisk ydes som udligningsstøtte i henhold til artikel 4

— 50 % af de beløb, der kan ydes som udligningsstøtte i henhold til artikel 5. Medlemsstaten kan dog undlade at yde den nationale del af støtten.

2. Dette bidrag betragtes, for så vidt angår finansieringen af den fælles landbrugspolitik, som en intervention til regulering af landbrugsmarkederne.

Artikel 7

1. Indtræder der ekstraordinære monetære begivenheder, som vil kunne bringe anvendelsen af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik i fare, træffer Kommissionen afgørelse om passende beskyttelsesforanstaltninger, som eventuelt kan udgøre fravigelser af gældende retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger meddeles straks Rådet og medlemsstaterne.

Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter den dato, på hvilken den har fået meddelelse om beskyttelsesforanstaltningerne, indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for en frist på en måned fra meddelelsen af de pågældende foranstaltninger.

2. Indtræder der ekstraordinære monetære begivenheder, som vil kunne bringe anvendelsen af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik i fare, kan Kommissionen inden for de beføjelser, der er tillagt den i medfør af disse retsakter, i hvert enkelt tilfælde træffe foranstaltninger, hvorved denne forordning fraviges, navnlig hvis et land:

— anvender unormale fomer for vekselteknik som f.eks. multiple valutakurser, eller anvender clearing-aftaler

— har en valuta, der ikke noteres på de officielle valutamarkeder, eller for hvilken udviklingen vil kunne medføre forstyrrelser i samhandelen.

Artikel 8

1. Hvis en ikke-deltagende medlemsstat beslutter at betale de udgifter, der følger af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik, i euro i stedet for i sin natio-

nale valuta, træffer den de fornødne foranstaltninger for at sikre:

— at intet beløb, der betales i euro, efter omregning til national valuta efter kursen på betalingsdatoen er større end det beløb, der ville være blevet betalt i national valuta ifølge artikel 2 og 3

— at intet beløb, der opkræves i euro, efter omregning til national valuta efter kursen på betalingsdatoen, er mindre end det beløb, der ville være blevet opkrævet i national valuta ifølge artikel 2 og 3.

2. Medlemsstaten giver Kommissionen meddelelse om de påtænkte foranstaltninger, inden disse får virkning. Medlemsstaten må ikke bringe dem i anvendelse, før Kommissionen har givet sit samtykke.

Artikel 9

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren:

a) i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ([1]), eller

b) i den tilsvarende artikel i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller fiskerivarer, eller

c) i den tilsvarende artikel i andre fællesskabsretsakter om indførelse af en tilsvarende procedure.

([1]) EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

Artikel 10

1. Bliver det nødvendigt at træffe overgangsforanstaltninger for at lette den første anvendelse af bestemmelserne i denne forordning, træffes sådanne foranstaltninger af Kommissionen efter proceduren i artikel 9, og de gælder i den tid, der er strengt nødvendig for at lette indførelsen af den nye ordning.

2. Forordning (EØF) nr. 3813/92 og (EF) nr. 724/97 ophæves.

3. Hvis der i en retsakt vedrørende den fælles landbrugspolitik er henvist til landbrugsomregningskursen, skal dette fra den 1. januar 1999 forstås som en henvisning til den omregningskurs, Rådet uigenkaldeligt har fastsat i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, for så vidt angår de nationale valutaenheder, og til den kurs, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, henholdsvis stk. 3, i nærværende forordning, for så vidt angår de nationale valutaer.

Hvis der i en retsakt vedrørende den fælles landbrugspolitik er henvist til den repræsentative markedskurs for ecu, skal dette fra den 1. januar 1999 forstås som en henvisning til vekselkursen for euroen.

Henvisninger til udligningsstøtte som omhandlet i forordning (EØF) nr. 3813/92 og (EF) nr. 724/97 skal forstås som henvisninger til artikel 4, 5 og 6 i nærværende forordning.

Henvisninger til udløsende begivenheder som fastlagt i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3813/92 skal forstås som henvisninger til artikel 3 i nærværende forordning.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1999.

Artikel 4, 5 og 6 anvendes kun for revalueringer, der har fundet sted inden den 1. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

1. Det skønsmæssige indkomsttab, der er nævnt i artikel 4, stk. 2, er lig med:

a) summen af 1 %:

— af landbrugets samlede produktionsværdi hidrørende fra sektorerne for korn, herunder ris, sukkerroer, mælk og mejeriprodukter samt oksekød

og

— af værdien af de mængder produkter, der er leveret som led i en kontrakt, som i medfør af bestemmelserne kræver overholdelse af en minimumspris til producenten, for så vidt angår de i første led nævnte sektorer

og

— af de former for støtte eller af de præmier, landbrugerne modtager, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 5

b) nedsat med:

— 0,5 % af værdien af forbruget af rå- og hjælpestoffer til foder

og

— den indvirkning, som formindskelsen af bruttoværditilvæksten i markedspriser har på afgifterne, og som følger af operationerne i forbindelse med litra a) og litra b), første led

og

— en nedsættelse, der svarer til 1 % af udgiftsoverslaget for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) for:

— den samlede faste hektarstøtte

— halvdelen af struktur- eller miljøstøtten, og

— 130 % af fåre- og gedekødspræmierne.

2. Der tages ikke hensyn til de i stk. 1, litra a), andet og tredje led, nævnte beløb, når summen heraf for de pågældende sektorer udgør mindre end 0,01 % af landbrugets samlede produktionsværdi i den pågældende medlemsstat.

Ved anvendelsen af denne forordning svarer produktionssektorerne til de statistiske aggregater, der er identificeret inden for Eurostats økonomiske regnskaber for landbruget, eller grupperinger af sådanne; der er tale om følgende produktionssektorer:

1. Korn og ris

2. Sukkerroer

3. Mælk og mejeriprodukter

4. Oksekød

5. Oliefrø og olivenolie

6. Frisk frugt og friske grøntsager

7. Kartofler

8. Vin og most

9. Blomster og planteskoleplanter

10. Svinekød

11. Fåre- og gedekød

12. Æg og fjerkrækød

13. Andet

3. Det skønsmæssige indkomsttab fastlægges ud fra de oplysninger, der vedrører:

a) de økonomiske regnskaber for landbruget, der foreligger hos Eurostat for det seneste kalenderår, som udløber før datoen for den væsentlige revaluering, for så vidt angår punkt 1, litra a), første led, og punkt 1, litra b), første og andet led

b) budgetgennemførelsen eller, hvis denne mulighed ikke foreligger, budgetterne, budgetforslagene eller de foreløbige budgetforslag vedrørende:

— indkomsterne for det år, der er nævnt i litra a) i nærværende punkt, for så vidt angår punkt 1, litra a), andet og tredje led

— det regnskabsår, der begynder i det høstår for korn, i hvilket den væsentlige revaluering finder sted, for så vidt angår punkt 1, litra b), tredje led.

Ved anvendelse af punkt 2 tages de i nærværnde punkt, litra a), nævnte oplysninger i grænsetilfælde i betragtning under hensyntagen til de oplysninger af samme art, der er konstateret i de to foregående år.

4. Den i artikel 5, stk. 1, omhandlede støtte beregnes ud fra de oplysninger, der er nævnt i punkt 3, litra b), første led, i dette bilag.

Forslag til Rådets forordning (EF) om overgangsforanstaltninger for euroens indførelse i den fælles landbrugspolitik

(98/C 224/07)

KOM(1998) 367 endelig udg. — 98/0215(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 11. juni 1998)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særling artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EF) nr. .../.. om den agromonetære ordning for euroen afskaffes muligheden for at fastsætte en særlig landbrugsomregningskurs, som afviger fra den faktiske omregningskurs for valutaerne;

de landbrugsomregningskurser, der var gældende pr. 31. december 1998 i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ([1]) kan være forskellige fra de uigenkaldeligt fastlåste omregningskurser, som Rådet vedtager for hver af de deltagende medlemsstaters valutaer i overensstemmelse med traktatens artikel 109 L, stk. 4, første punktum, og forskellige fra de faktiske vekselkurser pr. 1. januar 1999 for de ikke-deltagende medlemsstater;

afskaffelsen pr. 1. januar 1999 af landbrugsomregningskursen kan under visse betingelser betragtes som en væsentling revaluering; den kan derfor medføre et fald i landbrugsindkomsten; det er derfor rimeligt at gøre det muligt at yde en midlertidig degressiv støtte i tilknytning til justeringen af landbrugspriserne på en måde, der er forenelig med almindelige økonomiske regler;

virkningen af landbrugsomregningskursens afskaffelse på niveauet i national valuta for visse former for direkte støtte skal opvejes gennem særlige regler, der afpasses efter arten af nævnte støtte;

([1]) EFT L 387 af 31.12.1992, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 (EFT L 22 af 31.1.1995, s. 1).

for at lette gennemførelsen af denne forordning bør der fastlægges en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset forordning (EF) nr. . . ./. . af . . . om den agromonetære ordning for euroen forstås der i nærværende forordning ved:

a) »væsentlig revaluering«:

et fald i den gældende omregningskurs pr. 1. januar 1999, der i absolutte tal er større end hver enkelt af forskellene mellem denne kurs og de laveste niveauer for de gældende omregningskurser:

— i de senseste 12 måneder, og

— i perioden fra 12 måneder til 24 måneder forinden, og

— i perioden fra 24 måneder til 36 måneder forinden.

Forskellene vedrørende andet og tredje led indgår med henholdsvis to tredjedele og en tredjedel af deres værdi

b) »den procentdel, der anses som væsentlig«:

forskellen mellem dels den tærskel, der adskiller væsentlige revalueringer fra ikke-væsentlige revalueringer, dels eurokursen ved omregning til national valutaenhed eller eurokursen ved omveksling til national valuta den 1. januar 1999, idet denne forskel udtrykkes i procent af nævnte tærskel.

Artikel 2

Når kursen for euroens omregning til national valutaenhed eller kursen for euroens omveksling til national valuta den 1. januar 1999 for en medlemsstat revalueres væsentligt som defineret i artikel 1 i forhold til landbrugsomregningskursen pr. 31. december 1998, gælder artikel 4 og 6 i forordning (EF) nr. . . ./. . af . . . om den agromonetære ordning for euroen for nævnte væsentlige revaluering, og den procentdel, der anses som væsentlig, er den, der er omhandles i artikel 1, litra b).

Artikel 3

1. Hvis kursen for euroens omregning til national valutaenhed eller den vekselkurs, der på dagen for den udløsende begivenhed i 1999 gælder for:

— en bestemt fast støtte pr. hektar eller pr. storkreaturenhed, eller

— en udligningspræmie pr. moderfår eller ged, eller

— et beløb af strukturel eller miljømæssig art

er lavere end den, der gjaldt forinden, ydes der en udligningsstøtte.

Støttebeløbet beregnes i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. . . ./ . . af . . . om indførelse af den agromonetære ordning for euroen.

Uanset artikel 6, stk. 1, andet led, i samme forordning er Fællesskabets bidrag for det første år på 100 %.

2. På forslag fra Kommissionen kan Rådet imidlertid med kvalificeret flertal for de efterfølgende år fravige stk. 1, første og andet afsnit, og samtidig foretage en gradvis aftrapning af udligningerne.

Artikel 4

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren:

a) i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], eller

b) i den tilsvarende artikel i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller fiskerivarer, eller

c) i den tilsvarende artikel i andre fællesskabsretsakter om indførelse af en tilsvarende procedure.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

---

[1] EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.